

NAGY ZALÁN

Üresjárat

most jársz először a fővárosban
csak pillanatokig láthatod bukarestet
pedálra tapos a sofőr majd gyalog a reptérig
az utcák részleteiből kirakod a szülővárosod
mint a gyerekkori puzzle-t európa államaival

megkésve szállsz fel a gépre
melletted egy moldvai ül a lehelete hideg
a bőre repedezett mint egy templom fala
magára tetováltatta a bűnbeesések történeteit
az úti cél egyiptom másik nevén a fekete föld
nektek konstancátok meg fekete tengeretek van
és egy ideje nem bíztok a partok csendjeiben

a gép ablakából a királyok völgye egy öböl
ahol ötszáz éven át múmiák kötöttek ki
a legutolsó román király nyugatra hajózott
az ő lendületével indultál el délkelet felé
mert a te istened ajándéka a nyugalom

egyiptomban nem dugják homokba a fejüket
nem félelemből szeretik az isteneket a festők
nem ábrázolják az időt és síkokra bontják a teret
a fekete tenger és föld felett tízezer méterrel
közelebb vagy a nyugalomhoz mint valaha
mert nem az idő múlása teszi próbára a hited

a festők képei beszédszerűek és beszédük képszerű
két koronával szemléltetik a fáraókat
elképzeled hogyan panaszkodnád el ramszesznek
a legutolsó román király trónfosztását
kölcsonkérve tőle a két koronája közül az egyiket

egyiptomban az ékszerek mágikus erőkkel bírnak
erdélyben a favágókat cigányasszonyok átkozzák meg
egyiptomban fenyőfélékből állítják elő a metanolt
hogy kátránnyal majd gyantával keverve
balzsamot készítsenek halottaik tartósítására

társad a jellegzetes moldvai kolostorokról mesél
melyeknek a külső homlokzatát is freskók díszítik
regét mond a földközi tenger egyik cápájáról
aki utat tévesztve felfele kezdett úszni a níluson

ahogy a landolásra készülsz nagyító alá kerül a tér
megáll a homokóra többé nincs mit lekésned
a cápák ha abbahagyják az úszást nem tudnak lélegezni
sosem tapasztalhatod meg milyen a nyugalom
mert lehetnek a tengerek feketék vagy vörösek
a kagylókban visszhangozni fognak a partok csendjei

